

CUPRINS

REPERE INTRODUCATIVE	17
1. Carl Gustav Jung și întrepătrunderea dintre viața și opera sa	17
2. Descrierea rezumativă a lucrării. Registrul tematic. Expunerea contextului conceptual	31
CAPITOLUL I. DOGMATISMUL AMORAL FREUDIAN DREPT BAZĂ MOTIVAȚIONALĂ A GÂNDIRII PSIHANALITICE A LUI CARL GUSTAV JUNG	37
I.1. Orizonturi propedeutice pentru gândirea psihanalitică a lui Carl Gustav Jung. Noua deschidere spre inconștient, emotivitatea și compasiunea psihoterapeutică	37
I.1.1. Freud și interogarea psihanalitică asupra Mitului lui Oedip. O motivație a inaugurării cercetărilor lui C.G. Jung. Senzația de <i>culpabilitate</i> în versiunea psihanaliticii freudiene. Evocarea fenomenelor de <i>transfer</i> și <i>contra-transfer</i> drept repere ale demersurilor psihanalitice terapeutice. <i>Pulsiunea sexuală sublimată</i> drept temeii al activităților umane din perspectiva gândirii freudiene. Survenirea <i>gândirii mitice</i> sau <i>ancestral-arhaice</i> pe fondul suspendării sau insuficienței gândirii normal-logice. <i>Fantasma incestului</i> – concept freudian resurecționar și controversat	37
I.1.2. Gândirea nedirecționată – temă esențială pentru explorările psihanalitice. Dualitatea conceptual-operațională: <i>gândire direcționată</i> – <i>gândire nedirecționată</i> . Înlocuirea limbajului logic-argumentativ cu cel simbolic. Reveria, visul, fantasmarea. <i>Funcția onirică</i> a inconștientului. Psihologia abisală nietzscheeană și raportul psihic generativ <i>apolinico-dionisiac</i> . Introducerea conceptelor jungiene de <i>umbră</i> , <i>inconștient colectiv</i> și <i>simbolism arhetipal</i>	41
I.1.3. Misiunea psihologiei moderne în raport cu funcțiile de conștiință <i>ectopsihice</i> și <i>endopsihice</i> . Sesizarea kantiană a existenței zonelor inaccesibile gnoseologic. <i>Reprezentările obscure</i> sau <i>lucrul în sine</i> drept astfel de zone ce dețin monopolul asupra dinamicii gnoseologice	

- omenești. Tipologia funcțiilor ectopsihice și endopsihice din perspectiva hermeneuticii psihanalitice propuse de Jung. Importanța etică și morală a acestor funcții în contextul necesității menținerii personalității individuale la stadiul unei echilibrări comportamentale în raport cu ea însăși și cu celelalte personalități 48
- I.1.4. Ipostaza empatică a psihanalistului și stadiile vindecării transferului negativ. Necesitatea ca transferul psihic autentic să fie *involuntar*. Dimensiunea afecțiunilor psihice ca univers diferit ontic și gnoseologic. Proiecția imaginii *arhetipale*. Efectele, la nivelul ținutei comportamentale și morale, a reușitei celor patru etape ale abordării terapeutice asupra transferului negativ, înțelese drept secvențe operaționale clinice. Responsabilitatea psihoterapiei și valoarea morală a pacientului 58
- I.2. Hermeneutica psihanalitică a lui Carl Gustav Jung asupra parametrilor conceptuali freudieni. Cazul tematicilor ce vizează conduita morală 69
- I.2.1. *Nihilismul* freudian din perspectiva lui Carl Gustav Jung. Nevrozele și măștile moralității secolului al XIX-lea. Critica absolutismului *dogmatic* freudian. Freud *voltairian*. *Bigotism* și *ateism*: tendințe extreme ale secolului al XIX-lea. Uitarea lui *deus absconditu* și a experienței lui *mysterium tremendum* prin antropologizarea imaginii Divinității. *Totem și tabu* din perspectiva forțării evidențelor științifice 69
- I.2.2. Sincopel analiticii freudiene *anti-moraliste* din perspectiva lui Carl Gustav Jung. Reticența analiticii freudiene în asumarea tezelor artistice, teologice sau filozofice. Adaptarea forțată a acestor domenii conceptului de *libido sexual*. *Isteria* interpretată freudian ca derapaj psihic întemeiat pe un *traumatism sexual infantil*. Respingerea acestei teze freudiene de către Jung și acceptarea avantajelor tehnicii terapeutice de *abregație*. Captivitatea discursului freudian în superstițiile științifice ale secolului al XIX-lea, cu precădere cele ale raționalității, materialismului și nihilismului. Lipsa *auto-analizei* la Freud din perspectiva criticii lui Jung 79
- I.2.3. Etapele freudiene ale *isteriei* și *cenzura morală* asupra dinamicii libidinale. Fixația și energetică inconștientului. Pierre Janet, Josef Breuer și Ludwig Binswanger, precursori ai lui Freud în definirea isteriei drept *nevroză psihogenă*. Șocul traumatizant, nodurile de blocaj psihic și retenția psihică. Respingerea jungiană a tezei freudiene

asupra naturii strict sexuale a șocului excitant inițial. Dinamica <i>fantasmei constelate</i> în evoluția nevrozei. Redefinirea conceptului de <i>libido</i> în gândirea psihanalitică jungiană. Complexul lui <i>Oedip</i> și complexul <i>Electrei</i> . Reevaluarea dimensiunii <i>etice</i> a psihicului uman odată cu respingerea de către Jung a <i>unilateralității</i> tezei freudiene asupra bazelor nevrozei. Responsabilitatea <i>morală</i> a psihanalizei	86
I.2.4. Opțiuni <i>divergente</i> în abordările psihanalitice ale lui Carl Gustav Jung și Sigmund Freud. Noi trimiteri conceptuale spre arealul trăirii <i>religioase</i> și al ținutei <i>morale</i> . Critica jungiană asupra viziunii sceptice freudiene drept o perspectivă centrată în jurul stărilor umane <i>maladive</i> . Valoarea <i>pozitivă</i> a inconștientului în abordarea psihanalitică a lui Carl Gustav Jung. Diferențieri radicale între viziunea freudiană și cea jungiană asupra <i>moralei</i> și <i>fenomenului religios</i> . Limitele <i>dogmatice</i> ale interpretării freudiene ce vizează <i>bazele inconștiente</i> ale moralei și comportamentului etico-religios	100
I.3. Jung și relansarea capacităților inconștientului dincolo de pansexualismul sau exclusivismul principiului sexual freudian. Reînvestirea axiomatică a moralei în versiunea psihanalitică jungiană	113
I.3.1. Jung și interpretarea <i>monistă</i> freudiană asupra arhitecturii inconștientului. <i>Dogmatismul</i> freudian și riscurile sale concretizate prin tendințele spre amoralitate și ateism. Declasarea valorică a conceptelor primordiale creștine și postularea <i>fantasmei incestului</i> . <i>Eros</i> și <i>Thanatos</i> . Interogarea freudiană asupra <i>trecutului</i> pacientului și interogarea jungiană asupra <i>viitorului</i> pacientului. Asumarea de către Jung a dificultăților psihanalitice drept probleme de <i>morală</i> și nu doar de metodică psihologică. <i>Supraeul</i> și raportul postulat de Johann G. Fichte între <i>Eu</i> și <i>Non-eu</i> . O paralelă cu teza <i>autoafirmării</i> la Alfred Adler	113
I.3.2. Reinterpretarea conceptului freudian de <i>libidou</i> de pe pozițiile criticismului jungian. Libidoul ca <i>pulsiune sexuală</i> și libidoul ca <i>energie psihică primară</i> . Asemănări conceptuale între interpretarea jungiană a termenului de <i>libido</i> și viziunea <i>schopenhaueriană</i> asupra conștiinței drept voință pură, parte a impulsivității primordiale universale. Riscurile <i>etice</i> ale viziunii freudiene asupra libidoului. Cele trei etape majore ale evoluției sexualității din perspectiva lui Jung. Respingerea jungiană a ideii freudiene de <i>perversitate infantilă</i> sau de <i>sexualitate polimorf-perversă</i>	123

I.3.3. Complexul <i>imagoului parental</i> și hiperbolizarea amintirii. Impactul sedimentărilor psihice ale copilăriei asupra progresiei comportamentale. Simbolistica arhetipală a <i>tatălui</i> . Insuficiența abordării dimensiunii psihice a copilăriei doar din perspectiva dorinței erotice primare. Reafirmarea, în cadrul explorărilor psihanalitice, a prestaței <i>morale</i> aferente educației	129
I.3.4. <i>Teoria asociațiilor</i> și logica atipică a inconștientului. Mecanismul <i>fantazării</i> și reprezentările <i>mitologice</i> . <i>Lucrul în sine</i> kantian și conceptul de <i>filozofie a inconștientului</i> postulat de Nicolai Hartmann. Considerații jungiene asupra activității onirice. <i>Visul</i> ca mozaic informativ-simbolic inconștient. Armonia asociațiilor informative inconștiente. Date inconștiente în cazul creației poetice și botezului creștin. Necesitatea <i>morală</i> , dar și <i>științifică</i> , a depășirii tezelor dogmatice freudiene	133
CAPITOLUL al II-lea. FUNCȚIA MORALĂ A STRUCTURILOR ARHETIPALE	141
II.1. Moralitate și arhetip. Mobilitățile inconștientului în sfera actului moral. Conștientul și imperativul social-religios al conduitei etice ...	141
II.1.1. <i>Arhetipul</i> ca temei al mentalităților morale și invalidările de ordin conceptual ale Supraeului. Două stadii ale fenomenalității conștiinței morale din perspectiva gândirii psihanalitice a lui Jung. <i>Non-manifestarea</i> conștiinței morale drept <i>o conscientia peccati</i> . <i>Supraeul</i> freudian și <i>Supraomul</i> nietzscheean. Revelația <i>morală</i> și mentalitate <i>etică</i> . Religia în limitele psihanalizei după versiunea jungiană și religia în limitele rațiunii după gnoseologia kantiană	141
II.1.2. Personalitatea numărul <i>unu</i> și personalitatea numărul <i>doi</i> . Decizia morală <i>subliminală</i> și miza sa inconștientă. Moștenirea <i>expresiilor arhetipale</i> și impactul funcției lor <i>morale</i> . Funcția reglativ-morală arhetipală, fenomenul eticii social-religioase și moralitatea. Conduita moral-religioasă și exercitarea <i>controlului arhetipal</i> asupra energiei psihice inconștiente. Problema resturilor și sedimentelor arhaice pulsative. <i>Paradoxul</i> credinței din perspectivă psihanalitică. Scurtă trimitere la interpretarea lui Søren <i>Kierkegaard</i> asupra secvenței vetero-testamentare a sacrificiului solicitat lui Avraam	150
II.1.3. <i>Inconștientul</i> drept temei al conștiinței morale și axiomatica relativă a conduitelor morale. Delimitarea <i>conștiinței morale</i> de <i>tradiția morală</i> , de fapt <i>etică</i> . Impulsul negativ inconștient evocat de epistolele	

paulinice. <i>Vox Dei</i> ca arhetip și sentimentul datoriei etice în versiunea psihanalitică jungiană. <i>Bipolaritatea</i> psihică inconștientă amintită de Johann W. von Goethe prin ipostaza faustică	157
II.1.4. <i>Participation mystique</i> și deschiderea arhetipală psihoidă spre <i>unus mundus</i> . Introducerea conceptelor de inconștient colectiv și sincronicitate. Transferul lui <i>mea culpa</i> prin mijlocirea inconștientului colectiv. Conștientul etic și inconștientul moral drept rațiune și har în registrul teologic. Dilema conștiinței morale inconștiente negative sau chipul obscur al lui <i>Vox Dei</i> . Etosul ca sinteză psihosocială. Răspunsul cristic la drama lui Iov sau reunirea cristică a personalității iovice cu spiritualitatea lui Yahve	166
II.2. Constituția arhetipal-noumenală a binelui și răului	187
II.2.1. Conștientul în raport cu binele și răul relative. Inconștientul în raport cu binele și răul absolute. <i>Eritis sicut Deus, scientes bonum et malum</i> . Interpretarea de nuanță scolastică a binelui și răului absolute ca aspecte ale voinței divine de tip <i>tremendum</i> și <i>fascinosum</i> . Transpunerea aspectelor voinței divine în principii de ordin arhetipal-noumenal. Experimentarea lui <i>excessu affectus</i>	187
II.2.2. Depășirea deficienței nevrotice sau confruntarea cu <i>umbra</i> drept rău cumulativ primordial. <i>Felix culpa</i> ca deficiență gnoseologică în raport cu posibilitatea cunoașterii binelui și răului absolute. <i>Eroul arhetipal</i> și relativitatea verdictelor noastre etice	195
II.2.3. <i>Brahma Ātman</i> și <i>Brahma Brahma</i> sau versiunea orientală a raportului psihanalitic dintre inconștientul individual și cel colectiv. Relativitatea axiomatică a lumii sau Maya. Trimiteri la constatările eclesiastice, dialectica hegeliană, Da-sein-ul heideggerian și panteismul spinozist. Hermeneutica termenilor Ich și Selbst: Eul și Sinele absolut ca totalitate psihică. Depășirea contrariilor umbră-lumină, bine relativ-rău relativ și proiecția spre sfera inconștientă guvernată de imaginea arhetipală divină. Binele și răul ca repere ale unui dincolo inconștient sau ale Sinelui absolut. <i>Arhetipul central</i> și inconștientul drept supraordonare psihică trăită <i>numinos</i>	203
II.2.4. <i>Anatman</i> : formula budistă a evitării violenței prin conștientizarea iluziei lumii sau întoarcerea atenției din conștient spre inconștient. Necunoscutul inconștient jungian și necunoscutul gnoseologic schopenhauerian. Evitarea conștientizării <i>umbrei</i> prin forme surogat de ținută morală. Riscurile <i>eticii ezoterice</i> și temeurile indescrribibile ale binelui și răului absolut	209

II.3. Morala primară de ordin arhetipal și tipologii comportamentale aferente	218
II.3.1. Respingerea antagonismului freudian dintre <i>natură</i> și <i>cultură</i> . Morala primară și morala secundă. Morala primară drept cultură prenatală din perspectiva ontogenetică a lui Jung. A prioricul kantian și inconștientul arhetipal drept a priori psihanalitic. <i>Noumenul</i> sau lucrul în sine și inconștientul. Binele și răul în versiunea filogenetică jungiană. Arhetipul și lumea <i>Ideilor</i> perfecte la Platon. <i>Supra-omul</i> ca înstrăinare de natura inconștientului uman și utopia nietzscheeană a unui <i>dincolo de bine și de rău</i>	218
II.3.2. <i>Psihologia fără suflet</i> ca rezultată a perspectivelor științifice materialiste și cauzaliste. Critica jungiană a înțelegerii nevrozelor drept afecțiuni anatomico-glandulare. Psihanalistul și asistentul spiritual drept modele de ținută și manifestare <i>morală</i> . Inconștientul sau transcendența spiritului drept actualitate permanentă. Blocarea accesului la pozitivitatea inconștientului sau înțelegerea heideggeriană a așezării sub autoritatea impersonalului <i>Se</i> . <i>Simplitatea</i> atitudinală psihanalitică și <i>imitatio christi</i> drept ipostazieri ale moralității comportamentale. <i>Enantiodromia</i> heraclitiană și revelația paulinică pe drumul Damascului în versiunea psihanalitică a lui Jung. Neglijarea activității morale a structurilor arhetipale și lipsa de control asupra <i>umbrei</i> . Deblocarea <i>funcționalității ordonator-morale</i> a acestor structuri primare inconștiente	234
II.3.3. Deschiderile <i>arhetipale</i> și responsabilitatea morală în abordările teologice catolice și protestante. Psihificație și fenomenologie din perspectiva lui Jung. Cinci forme majore de factori instinctiv-pulsionali în gândirea jungiană și <i>replica etică</i> la adresa lor sau morala secundă. Moduri semifiziologice de comportament: sexualitatea, vârsta și dispoziția ereditară. Trei raporturi fundamentale indicate de Jung pentru moduri psihologice de comportament: conștient-inconștient, introversie-extroversie și materialitate-spiritualitate. Constanta istorică a dualismului materie-spirit. Cenzura și controlul arhetipal ca temelie a <i>comportamentului moral</i> . Materializarea arhetipurilor negative sau concretizarea pulsionilor distructiv-haotice inconștiente la nivelul simbolisticii totalitare. <i>Führerul</i> și <i>Cel mai iubit fiu al poporului</i> : exemplele conversiei negative a arhetipului <i>Salvatorului</i>	258

II.3.4. Cauzalitatea <i>non-fiziologică</i> pentru afecțiunile psihice complexe și raportul lor cu sferile de manifestare <i>etico-religioase</i> . Principiul <i>contrarității</i> la nivelul dinamicii psihicului uman. Logica raționalității și logica inconștientului, <i>etica</i> conștientului și <i>morala</i> arhetipală a inconștientului. <i>Flexibilitatea</i> terapeutică ca mijloc de reducere a reticențelor pacientului nevrotic. Depășirea influențelor sistemelor <i>totemice</i> religioase și a mecanismelor psihanalitice standardizate în abordarea patologiei dezechilibrelor psihice. Dincolo de <i>superstiția morală</i> și insuficiența analizelor <i>niezscheene</i> și <i>freudiene</i> asupra acestei problematici, în opinia lui Jung. Cunoașterea de sine individuală drept traseu psihanalitic și gnoseologic spre cunoașterea de sine a întregii omeniri. Noutățile morale interpretate ca <i>imoralități</i> . Conștiința biologică și conștiința istorică. Asumarea individuală și colectivă a <i>nucleului arhetipal moral</i>	285
CAPITOLUL al III-lea. FENOMENALITATEA ARHETIPALĂ ȘI VALENȚELE SALE DE ORDIN MORAL	299
III.1. Complexitatea psihanalitică a manifestărilor arhetipale și extrapolarea lor simbolică peste demarcația dintre inconștient și conștient. Psihanalistul între hermeneutică și morală	299
III.1.1. <i>Arhetipologia</i> și clasificări reprezentative ale structurilor arhetipale. Sensul și meta-sensul conceptului de <i>Archetipos</i> . Arhetipurile metafizice, culturale și psihologice. Arhetipurile <i>metafizice</i> transcendente de linie conceptuală platonice. Arhetipurile metafizice imanente de linie conceptuală aristotelică. Destinul arhetipului metafizic sub incidența hermeneutică a gândirii platonice, aristotelice, neo-platonice, patristice, scolastice și renaștentiste. <i>Marsilio Ficino</i> și saltul de la arhetipalul intelectului divin la arhetipalul intelectului uman. Arhetipul <i>cultural</i> și <i>Weltanschauung</i> . Arhetipalul în gândirea religioasă și simbolică: <i>Mircea Eliade</i> , <i>Ion Petru Culianu</i> , <i>Ernest Cassier</i> , <i>Gilbert Durand</i> , <i>Gaston Bachelard</i> . Arhetipul <i>psihologic</i> și deschiderea jungiană a problematicei inconștientului colectiv	299
III.1.2. <i>Inconștientul individual</i> ca inconștientul de suprafață psihică și <i>inconștientul colectiv</i> drept inconștientul de adâncime psihică. Mobilități arhetipale la nivelul <i>mitologiei</i> și <i>basmului</i> . <i>Eroul</i> și <i>zeul solari</i> drept imagini arhetipale ancestrale. Interpunerea factorului <i>celest</i> . Expresia simbolică a circularității morții și renașterii în confruntarea cu <i>umbra</i> , la nivelul registrului mitic dionysiac și creștin. Desprinderea de <i>experiența inconștientă personală</i> prin participare la	

- lumea *arhetipurilor colective*. Similitudini cu *participația* platonică la lumea *Ideilor Perfecte*. Cazurile psihologice a lui Niklaus von Flue și Jacob Böhme: imaginea *Trinității* ca *mandală* și experimentarea Dumnezeirii drept *deus absconditus*. Imaginea arhetipală a *Divinității*. Triada arhetipală *umbra-anima-sens primordial*. Psihoză și nevroză. Disociație și individualuație. Fixația, autonomia și posesiunea arhetipale. Tratarea psihoterapeutică a psihozei și nevrozei drept o problemă de *ordin moral* 309
- III.1.3. Stratificarea psihică: conștientul, inconștientul personal și inconștientul colectiv. Premise conceptuale ale arhetipului la precursorii lui Carl Gustav Jung, Lucien Lévy-Bruhl și Adolf Bastian: motivele mitologice, reprezentări colective, categorii ale imaginației, idei originare sau elementare. Confuzia freudiană dintre inconștientul personal și cel colectiv și interpretările eronate prezente în scrierea sa, *O amintire din copilărie a lui Leonardo Da Vinci*. Arhetipul universal al dublei maternități mitice și al celor două nașteri. Nazismul ca nevroză colectivă a re-proiecției unor arhetipuri antice negative. Vidul imoral impus prin retragerea arhetipului central ca imagine a divinității. Efectul psihic colectiv al *morții lui Dumnezeu* 324
- III.1.4. Surse ale manifestărilor simbolic-arhetipale: *experiența onirică, imaginația activă și ideile exprimate pe fondul delirului bolnavilor psihici, stărilor de transă sau viselor prezente în primul interval al copilăriei*. Datele *conștiente, arhetipurile individuale și arhetipurile colective*. *Echilibrul psihic al pacientului drept prioritate morală a demersului psihoterapeutic în raport cu tendința cercetării non-empatice*. Psihanalistul ca *hermeneut* al simbolisticii inconștientului arhetipal colectiv și individual 331
- III.2. Manifestări arhetipal-simbolice și impactul lor moral 337
- III.2.1. Studiu de caz asupra unui *paranoic*: revelarea dinamicii arhetipale la nivelul simbolic al *delirului schizofrenic*. Simbolistica arhetipală a *Divinității solare* ca prezență imagistică în viziuni nevrotice dar și în creațiile artistice. Realitatea arhetipală a omului *ancestral*. Trăirea *arhetipului* și trăirea *numinos-hierofanică*. Prezența reperelor *moralei primordial-arhetipale* în experiența acestor trăiri 337
- III.2.2. Arhetipurile ca *forme* deschise conținuturilor psihice inconștiente. Delimitarea jungiană de înțelegerea lor drept *reprezentări inconștiente*. Postularea jungiană a structurilor arhetipale drept *mitologeme* tipice sau factori psihici primordiali. Teza *autonomiei*

inconștientului colectiv și a formațiunilor sale arhetipale. Mitul, basmul, legenda ca <i>medii</i> arhetipale. Naivitatea mitologică și realitatea arhetipală a omului primitiv. Identificarea inconștientului drept conștient în universul mitic primitiv. Învățarea arhetipală a <i>naturii</i> . <i>Arhetipul infans</i> . Realitatea <i>moralei arhetipale</i> a vieții mitico-primitive	343
III.2.3. Prezența aspectului <i>relativității</i> în conceptul latin de <i>mores</i> . Perenitatea cutumelor etice în raport cu morala arhetipal-primordială. Studiu de caz asupra unei experiențe onirice: Simbolistica <i>Sfântului Duh</i> drept factor psihic coercitiv. Fenomenul <i>individuației</i> și inversiunea axiologică între conștient și inconștient. Patologicul, normalitatea și supra-normalitatea psihică în raport cu dinamica structurilor inconștiente. <i>Personalități arhetipale autonome</i> . Perechea arhetipală <i>animus-anima</i> și poziționarea ei teluric-inconștientă. Generarea <i>simbiozei contrariilor psihice</i> drept funcție <i>transcendentală</i> și scop <i>moral</i> al demersurilor psihoterapeutice	350
III.2.4. Mediile de manifestare arhetipal-simbolică: <i>patologia clinică, viziunile, experiențele onirice</i> și sfera preocupărilor <i>artístico-religioase</i> . Studiu de caz asupra evidențierii inconștiente a binelui și răului absolute peste registrul perceptiv al conștientului. Metoda <i>amplificării</i> , funcția <i>transcendentă</i> psihică de unificare a contrariilor și <i>individuația</i> . Evocarea imaginii orientale a mandalei sau a cercului sanscrit. Conceptul jungian de <i>persona</i> sau masca conștientului. Dualitatea conceptuală <i>anima-animus</i> . Cele trei niveluri constitutive ale conceptului de <i>anima</i> . Studiu de caz asupra activării <i>arhetipului arhaic central</i> al Divinității. Criptomnezia și riscurile confuziei dintre conținuturile inconștientului individual și cel colectiv. Accederea simbolică arhetipală ca fenomen al <i>deblocării</i> ereditare. Arhetipul Divinității și funcția sa morală inconștientă. Chipul divin ca <i>tabu sacru</i>	358
III.3. Mobilități ale inconștientului colectiv și axiomatica morală sugerată simbolico-arhetipal	367
III.3.1. Posibile definiții ale gândirii psihanalitice jungiene: <i>psihologie analitică, psihologie a complexelor, filozofia inconștientului, noologie abisală</i> . <i>Medii de contact</i> cu informații inconștiente. Imposibilitatea stabilirii unui <i>număr determinat</i> al arhetipurilor individuale și colective. Inconsistența demersului de încadrare numerică a acestora. Componenta <i>simbolică</i> a procesului arhetipal. Posibilitatea întemeierii ultimei <i>transcendente</i> a mecanismului inconștient arhetipal. Erupția arhetipal-simbolică în contextul unei situații de criză manifeste	367

III.3.2. Simbolul arhetipal al <i>Sfintei Treimi</i> . Arhetipul <i>triunghiului</i> sau al trinității familiare. Preexistența psihică a arhetipurilor universale. Paralelisme explicative postulate de către <i>morala naturală</i> . Respingerea jungiană a acuzațiilor de <i>misticism</i> . Stratificarea descendentă de la conștientul individual și colectiv către posibila dimensiune transcendentă spre care se deschide inconștientul colectiv. Neîntemeierea religiilor primitive pe fenomenalitatea refulării și sublimării sexuale. Sursa erotică a muzicii. Intuiția și simțământul drept ustensile de <i>cunoaștere</i> și nu de fantazare creațională	371
III.3.3. Abordare de tip materialist-biologist a Divinității drept o realitate psiho-sexuală. Evocarea Persoanei Divinității drept imaginea arhetipală a lui Dumnezeu. Studiu de caz asupra fenomenului sincronicității. Arhetipul Sinelui drept simbol cristic. Arhetipuri tipice, atipice și incadrabile. Transcendența gnoseologic-kantiană a arhetipurilor. Arhetipul ca factor psihoid. Trăsături ale conceptului de <i>unus mundus</i> și similitudini ale acestora cu aspecte din fizica subatomică în viziunea lui Jung. Armonia particulelor subatomice și armonia structurilor arhetipale drept garanție a moralității arhetipale primordiale. Alchimia drept cale spre simbolistica arhetipală și oportunitățile inconștientului colectiv	375
III.3.4. <i>Morala</i> ca rezultată a exigențelor rațiunii la Kant și <i>morala arhetipală</i> ca temelie a raționalității la Jung. Similitudini conceptuale între gândirea psihanalitică <i>jungiană</i> și ontologia metafizică <i>heideggeriană</i> : Umbra, Persona, Impersonalul <i>Se</i> și <i>Da-sein-ul</i> . Glisarea evolutivă a gândirii psihanalitice jungiene dinspre întemeierea <i>fiziologică</i> a structurilor arhetipale către acceptarea naturii lor <i>numinoase</i> . Postularea, dinspre acceptarea existenței acestei naturi, a <i>moralei arhetipale primordiale</i> , fenomen distinct de <i>morala secundă</i> sau <i>eticile social-religioase</i>	380
BIBLIOGRAFIE	397